

Βρυξέλλες, 15 Νοεμβρίου 2016
(OR. en)

13624/1/16
REV 1

LIMITE

AUDIO 113
DIGIT 119
CONSOM 251
TELECOM 201
CODEC 1502
IA 103

Διοργανικός φάκελος:
2016/0151 (COD)

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας: Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου

Αποδέκτης: Επιτροπή των Μονίμων Αντιπροσώπων / Συμβούλιο

Αριθ. εγγρ. Επιτρ.: 9479/16 AUDIO 68 DIGIT 55 CONSOM 121IA 28 CODEC 744 TELECOM 98

Θέμα: Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 2010/13/ΕΕ για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή **υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων** ενόψει των μεταβαλλόμενων συνθηκών της αγοράς
- Έκθεση προόδου

I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Ιστορικό του φακέλου

Στις 20 Μαΐου 2016 η Επιτροπή ενέκρινε πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 2010/13/ΕΕ για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων ενόψει των μεταβαλλόμενων συνθηκών της αγοράς¹.

¹ έγγρ. 9479/16 + ADD 1-4

Η ισχύουσα οδηγία σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων θεσπίστηκε το 2007 και κωδικοποιήθηκε το 2010. Βασίζεται στην αρχή της χώρας προέλευσης, που επιτρέπει την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων εντός της ΕΕ. Ταυτόχρονα, επιδιώκει σειρά στόχων γενικού συμφέροντος, όπως η πολιτιστική πολυμορφία, η προστασία των ανηλίκων, η προστασία των καταναλωτών και η ελευθερία των μέσων. Η οδηγία ρυθμίζει τόσο γραμμικές (τηλεοπτικές) όσο και κατά παραγγελία υπηρεσίες, αν και σε διαφορετικό βαθμό.

2. Πρόταση της Επιτροπής και εκτίμηση επιπτώσεων

Στις 8 και τις 20 Ιουνίου 2016 η Επιτροπή υπέβαλε στην Ομάδα «Οπτικοακουστικός τομέας» την πρόταση τροποποίησης μαζί με την εκτίμηση επιπτώσεων².

Στόχος της πρότασης της Επιτροπής είναι η επικαιροποίηση και ο εκσυγχρονισμός του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου των οπτικοακουστικών μέσων, όπως ορίζεται στην οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων επικοινωνίας του 2010, ώστε να είναι καλύτερα προσαρμοσμένο στην ψηφιακή εποχή η οποία χαρακτηρίζεται από ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις, την ανάδειξη νέων επιχειρηματικών μοντέλων και μεταβαλλόμενες συνήθειες όσον αφορά τη θέαση και την κατανάλωση. Εν ολίγοις, η πρόταση της Επιτροπής³ αποσκοπεί:

- στην εξασφάλιση της προστασίας των ανηλίκων και της προστασίας των καταναλωτών επίσης στις πλατφόρμες ανταλλαγής βίντεο,
- στην απλούστευση των κανόνων που διέπουν την αρχή της χώρας προέλευσης,
- στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας των τηλεοπτικών υπηρεσιών με την περαιτέρω εναρμόνιση των κανόνων για τις γραμμικές και τις κατά παραγγελία υπηρεσίες,
- στη ρύθμιση της σύγκλισης των μέσων με την επικαιροποίηση των κανόνων για τις οπτικοακουστικές εμπορικές ανακοινώσεις,
- στην εξασφάλιση της ορθής εφαρμογής της οδηγίας, με την ενίσχυση της ανεξαρτησίας των εθνικών ρυθμιστικών αρχών και την επισημοποίηση του υφιστάμενου ευρωπαϊκού φορέα εθνικών ρυθμιστικών αρχών.

² έγγρ. 9479/16 ADD 1

³ Για περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με το περιεχόμενο της πρότασης της Επιτροπής, βλ. τα αποτελέσματα των εργασιών των συνεδριάσεων της Ομάδας «Οπτικοακουστικός τομέας» στο έγγρ. 10745/16.

Κατά την εξέταση της εκτίμησης επιπτώσεων η Ομάδα «Οπτικοακουστικός τομέας» έλαβε υπόψη της τον ενδεικτικό κατάλογο που προβλέπεται στις κατευθύνσεις για την εξέταση της εκτίμησης επιπτώσεων στο Συμβούλιο⁴. Οι αντιπροσωπίες δεν προέβαλαν κανένα σημαντικό ζήτημα σε σχέση με την εκτίμηση επιπτώσεων της Επιτροπής. Από την άλλη πλευρά, εντοπίστηκαν ορισμένα ζητήματα τα οποία οι αντιπροσωπίες έκριναν πως δεν είχαν αποσαφηνισθεί (πλήρως) στην εκτίμηση επιπτώσεων. Οι εν λόγω κατευθύνσεις αναφέρονται στο έγγρ. 10745/16, τμήμα ΙΙΙ.

3. Άλλα όργανα/οργανισμοί

Η κύρια επιτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που ασχολείται με τον παρόντα φάκελο είναι η Επιτροπή Πολιτισμού και Παιδείας. Στις 9 Ιουνίου 2016 η Επιτροπή Πολιτισμού και Παιδείας όρισε ως συνεισηγήτριες τις Sabine Verheyen (DE-EPP) και Petra Kammerevert (DE-S&D). Η ψηφοφορία στην Επιτροπή Πολιτισμού και Παιδείας προβλέπεται να πραγματοποιηθεί στα τέλη Ιανουαρίου του 2017.

Η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή διατύπωσε τη γνώμη της στις 19 Οκτωβρίου 2016.

ΙΙ. ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Κατά τη διάρκεια της σλοβακικής Προεδρίας, η Ομάδα «Οπτικοακουστικός τομέας» εξέτασε την πρόταση της Επιτροπής σε σειρά συνεδριάσεων που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ Ιουλίου και Οκτωβρίου του 2016.

Στις 4 και 15 Ιουλίου οι αντιπροσωπίες διατύπωσαν τις γενικές παρατηρήσεις τους όσον αφορά την πρόταση της Επιτροπής και ακολούθησε εξέταση της πρότασης κεφάλαιο προς κεφάλαιο⁵.

Κατά τις συνεδριάσεις της στις 1, 12 και 26 Σεπτεμβρίου καθώς και στις 3 και 28 Οκτωβρίου 2016 η Ομάδα «Οπτικοακουστικός τομέας» εξέτασε λεπτομερώς το κείμενο της Επιτροπής, αναλύοντας κάθε τροποποιημένη διάταξη χωριστά⁶.

Αρκετές αντιπροσωπίες διατηρούν γενικές και ειδικές επιφυλάξεις εξέτασης όσον αφορά την πρόταση της Επιτροπής.

⁴ έγγρ. 9790/16 + COR 1

⁵ Ο λεπτομερής απολογισμός των συζητήσεων που διεξήχθησαν κατά τις συνεδριάσεις αυτές περιέχεται στο έγγρ. 11361/16.

⁶ Οι λεπτομερείς παρατηρήσεις των αντιπροσωπιών περιέχονται στο έγγρ. 13934/16.

III. ΚΥΡΙΟΤΕΡΕΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΙΩΝ

Οι αντιδράσεις των αντιπροσωπιών μπορούν να ομαδοποιηθούν γύρω από τα ακόλουθα κύρια ζητήματα:

1. Επέκταση του πεδίου εφαρμογής

α) Υπηρεσίες πλατφόρμας ανταλλαγής βίντεο – άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο αα), άρθρο 28α

Προς ανταπόκριση στην αύξηση του επιβλαβούς περιεχομένου και της ρητορικής μίσους στο Διαδίκτυο, η Επιτροπή προτείνει την επέκταση του πεδίου εφαρμογής της οδηγίας AVMS ώστε να συμπεριληφθούν υπηρεσίες πλατφόρμας ανταλλαγής βίντεο (VSP). Δημιουργεί συνεπώς μια χωριστή κατηγορία υπηρεσιών με χωριστό σύνολο κανόνων. Οι υπηρεσίες VSP που πρέπει να συμπεριληφθούν είναι εκείνες που έχουν ως κύριο σκοπό την παροχή προγραμμαμάτων και παραγόμενων από χρήστες βίντεο και αποθηκεύουν μεγάλες ποσότητες σχετικού περιεχομένου, δεν έχουν δε τη συντακτική ευθύνη για το αποθηκευμένο περιεχόμενο αλλά, ταυτόχρονα, καθορίζουν την οργάνωσή του. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή προτείνει να υποχρεωθούν τα κράτη μέλη να εξασφαλίζουν ότι οι υπηρεσίες VSP θα λαμβάνουν ορισμένα κατάλληλα μέτρα για την προστασία των ανηλίκων από βλαβερό περιεχόμενο και όλων των πολιτών από την υποκίνηση βίας ή μίσους.

Οι αντιδράσεις των κρατών μελών ήταν ανομοιογενείς. Πρώτον, διότι δεν ήταν αρκετά σαφές μεταξύ τους ποιες ακριβώς υπηρεσίες καλύπτονται από τον **ορισμό** των υπηρεσιών VSP (άρθρο 1). Εν προκειμένω, ορισμένα κράτη μέλη έκριναν ότι κάποια στοιχεία του ορισμού των υπηρεσιών VSP, π.χ. ο κύριος σκοπός και το διαχωρίσιμο τμήμα τους⁷, είναι πολύ περιοριστικά, δεδομένου ότι μπορεί να μην επιτρέπουν να καλύπτεται επίσης το περιεχόμενο βίντεο των μέσων κοινωνικής δικτύωσης. Η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι οι υπηρεσίες μέσων κοινωνικής δικτύωσης, όπως τις γνωρίζουμε σήμερα, δηλ. να μην απευθύνονται στο κοινό και να μην έχουν ως κύριο σκοπό την παροχή οπτικοακουστικού περιεχομένου, καλύπτονται μόνον εφόσον παρέχουν υπηρεσία που ανταποκρίνεται στον ορισμό της υπηρεσίας πλατφόρμας ανταλλαγής βίντεο⁸. Δεύτερον, υπήρξε ανησυχία σχετικά με το κατά πόσον συμβιβάζονται οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται στα VSP τους παρόχους στο πλαίσιο της οδηγίας AVMS (νέο άρθρο 28α) με τους περιορισμούς της ευθύνης των παρόχων αυτών στην οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο⁹. Η Επιτροπή βεβαίωσε τις αντιπροσωπίες σχετικά με την πλήρη συμβατότητα των δύο πράξεων, δεδομένου ότι η πρόταση για την τροποποίηση της οδηγίας AVMS δεν θεσπίζει εκ των προτέρων έλεγχο όσον αφορά το περιεχόμενο, αλλά ρυθμίζει μόνο τον τρόπο με τον οποίο είναι οργανωμένο αυτό και για τον συγκεκριμένο σκοπό της προστασίας των ανηλίκων από επιβλαβές περιεχόμενο και όλων των πολιτών από τη ρητορική μίσους.

⁷ Βλ. στοιχείο β) κατωτέρω για το «διαχωρίσιμο τμήμα».

⁸ Βλ. επίσης αιτιολογική σκέψη 3 της πρότασης της Επιτροπής.

⁹ Οδηγία 2000/31/EK (οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο).

Όσον αφορά τα **μέτρα** που μπορούν τα κράτη μέλη να επιβάλλουν στις υπηρεσίες VSP (άρθρο 28α), ορισμένες αντιπροσωπίες τα θεώρησαν υπερβολικά περιοριστικά. Πρότειναν αντί αυτών να επιτευχθούν οι στόχοι της προστασίας των ανηλίκων και των πολιτών με τη χρήση της παιδείας για τα μέσα. Ορισμένες άλλες αντιπροσωπίες πρότειναν να συμπληρωθεί ο κατάλογος με μέτρα που θα εμποδίζουν τη μεταφόρτωση περιεχομένου που θα είχε διαγραφεί προηγουμένως και θα διασφάλιζαν την ταχεία επεξεργασία των αναφορών σχετικά με βλαβερό περιεχόμενο. Η Επιτροπή υπογράμμισε ότι τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν από τον κατάλογο αυτό τα μέτρα εκείνα που θεωρούν κατάλληλα για την εκάστοτε περίπτωση. Ωστόσο, δεν μπορούν να θεσπίζουν αυστηρότερα μέτρα, εκτός εάν αυτά είναι συμβατά με την οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο, δεδομένου ότι η Επιτροπή προτείνει τη μέγιστη εναρμόνιση για τις συγκεκριμένες υπηρεσίες. Ορισμένες αντιπροσωπίες διαφώνησαν σχετικά. Επιπλέον, ορισμένες άλλες αντιπροσωπίες αμφισβήτησαν τη χρησιμότητα της συρρύθμισης για την εφαρμογή των μέτρων αυτών, εάν τα κράτη μέλη δεν μπορούν να θεσπίζουν μέτρα πέραν της πρότασης. Η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η συρρύθμιση δεν είναι υποχρεωτική και ότι μπορεί να είναι χρήσιμο να προσδιορισθεί λεπτομερέστερα το περιεχόμενο των μέτρων.

β) Διαχωρίσιμο τμήμα μιας υπηρεσίας και βίντεο σύντομης διάρκειας (άρθρο 1 παράγραφος 1)

Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη της την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (υπόθεση C-347/14), προτείνει:

- να επεκταθεί ο ορισμός της υπηρεσίας και σε ένα (οπτικοακουστικό) τμήμα του οποίου το περιεχόμενο και η μορφή είναι **διαχωρίσιμα** από τη μη οπτικοακουστική κύρια δραστηριότητα¹⁰ (άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο (i) και άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο αα) σημείο (iii)). Ορισμένες αντιπροσωπίες έκριναν περιοριστικό τον ορισμό αυτό, δεδομένου ότι θα εξαιρούσε ενδεχομένως τα βίντεο που αναρτώνται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας AVMS. Κάποιες αντιπροσωπίες ζήτησαν επίσης να διευκρινισθεί τι ακριβώς σημαίνει στην πράξη ο όρος «διαχωρίσιμο τμήμα».
- να περιληφθούν τα «**βίντεο μικρής διάρκειας**» στον ορισμό του προγράμματος (άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β)). Λόγω της έλλειψης σαφήνειας σχετικά με το τι είναι η σύντομη διάρκεια, ορισμένες αντιπροσωπίες πρότειναν να διαγραφεί η αναφορά στη διάρκεια, ενώ άλλες αντιπροσωπίες ζήτησαν περαιτέρω καθοδήγηση όσον αφορά την ερμηνεία αυτού του όρου.

¹⁰ Π.χ. αυτοτελές τμήμα βίντεο μιας ηλεκτρονικής εφημερίδας.

2. Ισότιμοι όροι ανταγωνισμού μεταξύ γραμμικών και κατά παραγγελία υπηρεσιών

Η πρόταση της Επιτροπής αποσκοπεί στη δημιουργία πλέον ισότιμων όρων ανταγωνισμού μεταξύ γραμμικών και κατά παραγγελία υπηρεσιών και, ταυτόχρονα, στη διασφάλιση ενιαίου επιπέδου προστασίας για όλες αυτές τις υπηρεσίες. Πρόκειται κυρίως για την προώθηση των ευρωπαϊκών οπτικοακουστικών έργων, την προστασία των καταναλωτών, την προστασία των ανηλίκων και την προστασία κατά της ρητορικής του μίσους (στην περίπτωση που οι κανόνες επεκτείνονται και στις υπηρεσίες VSP), καθώς και τη διαδικασία παρέκκλισης από την αρχή της χώρας προέλευσης. Ωστόσο, κάποιες αντιπροσωπίες δεν έμειναν ικανοποιημένες με την προσέγγιση της Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία διατηρείται κλιμακούμενη ρύθμιση για τις γραμμικές και τις κατά παραγγελία υπηρεσίες, αλλά αντίθετα ζήτησαν να εναρμονισθούν περαιτέρω οι κανόνες. Επιπλέον, κάποιες αντιπροσωπίες ζήτησαν να διασφαλισθούν πλέον ισότιμοι όροι ανταγωνισμού σε σχέση με τις υπηρεσίες VSP σε ορισμένους τομείς όπως οι εμπορικές επικοινωνίες.

α) Προώθηση των ευρωπαϊκών έργων (άρθρο 13)

Η Επιτροπή προτείνει να ενισχυθούν οι υποχρεώσεις των παρόχων κατά παραγγελία υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων σε σχέση με την προώθηση ευρωπαϊκών έργων κατά δύο τρόπους:

- i. Τα κράτη μέλη πρέπει να μεριμνούν ώστε οι πάροχοι κατά παραγγελία υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που υπάγονται στη δικαιοδοσία τις να διαθέτουν ποσόστωση τουλάχιστον 20% ευρωπαϊκών έργων στον κατάλόγό τις και να εξασφαλίζουν την προβολή (ορατότητα) των έργων αυτών. Όσον αφορά τις **ποσοστώσεις**, οι απόψεις των κρατών μελών διέφεραν σημαντικά: μία ομάδα τάχθηκε κατά τις εισαγωγής υποχρεωτικής ποσόστωσης 20 %, ενώ μια άλλη ομάδα τάχθηκε υπέρ και ορισμένες αντιπροσωπίες προτείνουν και υψηλότερο ακόμη μερίδιο. Ορισμένα κράτη μέλη ζήτησαν να έχουν τη δυνατότητα να επιβάλλουν ποσοστώσεις και τις παρόχους υπηρεσιών εκτός της δικαιοδοσίας τις. Όσον αφορά την **προβολή**, ορισμένες αντιπροσωπίες ζήτησαν διευκρινίσεις για το τι εννοείται με τον όρο αυτό και τον τρόπο εφαρμογής του.

- ii. Ένα κράτος μέλος μπορεί να απαιτεί **χρηματοδοτική συνεισφορά** (εισφορά) από παρόχους κατά παραγγελία υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφός του, αλλά και σε άλλο κράτος μέλος εφόσον αυτοί στοχεύουν το κοινό του¹¹. Μια ομάδα κρατών μελών τάχθηκε κατά τις πρότασης τις με την αιτιολογία ότι θίγει την αρχή τις χώρας προέλευσης, ενώ μια άλλη ομάδα κρατών μελών τοποθετήθηκε ευνοϊκά. Επιπλέον, τις αντιπροσωπίες θα ήθελαν να επεκταθεί αυτή η δυνατότητα τις παρόχους γραμμικών υπηρεσιών. Η Επιτροπή δεν ερμηνεύει την παρούσα διάταξη ως παρέκκλιση από την αρχή τις χώρας προέλευσης, αλλά ως διευκρίνιση ότι οι χρηματοδοτικές συνεισφορές είναι παρόμοιες με φόρους και ότι θα πρέπει, κατά συνέπεια, να εναπόκειται στα κράτη μέλη να καθορίζουν τις συνεισφορές αυτές, υπό την προϋπόθεση ότι θα είναι συμβατές με το δίκαιο τις ΕΕ και ιδίως με τις διατάξεις περί κρατικών ενισχύσεων¹².

β) Εμπορικές επικοινωνίες (άρθρα 9, 10, 11, 20, 23)

Η Επιτροπή προτείνει αύξηση της ευελιξίας των ποσοτικών κανόνων που αφορούν τις τηλεοπτικές διαφημίσεις και πλέον ευέλικτους κανόνες περί χορηγίας και τοποθέτησης προϊόντων, που θα ισχύουν για τις γραμμικές και τις κατά παραγγελία υπηρεσίες. Στόχος είναι η ενίσχυση της ικανότητας των ραδιοτηλεοπτικών φορέων να επενδύουν στην παραγωγή αρχικού περιεχομένου και, ως εκ τούτου, για καθίστανται ανταγωνιστικότεροι από την άποψη της μετάβασης διαφημιστικών εσόδων στο διαδικτυακό περιβάλλον.

- i. Οι αντιπροσωπίες είχαν ιδιαίτερα δισταγμένες απόψεις σχετικά με την πρόταση της Επιτροπής να αλλάξουν οι ποσοτικοί κανόνες (δηλαδή το όριο και η συχνότητα) όσον αφορά τις **τηλεοπτικές διαφημίσεις**. Η πρόταση της Επιτροπής να αυξηθεί η **συχνότητα** των διαφημιστικών διαλειμμάτων από τα 30 στα 20 λεπτά έτυχε ευνοϊκής υποδοχής από μια ομάδα αντιπροσωπίων, αλλά αντιμετώπισε την αντίθεση μιας άλλης ομάδας (άρθρο 20 παράγραφος 2). Όσον αφορά την πρόταση να αλλάξει ο τρόπος υπολογισμού του **ορίου** των διαφημίσεων, ώστε να μη χρησιμοποιείται πλέον ως βάση η ώρα αλλά η ημέρα (μεταξύ 7:00 και 23:00), μια ομάδα αντιπροσωπίων τάχθηκε υπέρ της αλλαγής, ενώ μια άλλη ομάδα αντιτάχθηκε, επισημαίνοντας τον αρνητικό αντίκτυπο για τον τηλεθεατή, ιδίως κατά τη διάρκεια της περιόδου υψηλής τηλεθέασης, και εκφράζοντας αμφιβολίες σχετικά με τον μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο θετικό αντίκτυπο επί των εσόδων των ραδιοτηλεοπτικών φορέων (άρθρο 23).

¹¹ Η αιτιολογική σκέψη 23 της πρότασης της Επιτροπής ορίζει τους δείκτες που μπορούν να χρησιμοποιούν τα κράτη μέλη προκειμένου να διαπιστώσουν κατά πόσον μια κατά παραγγελία υπηρεσία στοχεύει την επικράτειά τους.

¹² Αυτό προκύπτει από την απόφαση της Επιτροπής της 1.9.2016 σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων (C(2016) 5551 final).

Επιπλέον, ορισμένα κράτη μέλη επισήμαναν ότι η χαλάρωση των κανόνων για τις τηλεοπτικές διαφημίσεις θα πρέπει να εξετασθεί σε συνδυασμό με τη θέσπιση ηπιότερων κανόνων για την τοποθέτηση προϊόντων και τη χορηγία, δεδομένου ότι τα μηνύματα χορηγίας δεν συνυπολογίζονται στον χρόνο των διαφημίσεων, πράγμα το οποίο θα μπορούσε να οδηγήσει συνολικά σε σημαντική αύξηση του όγκου των εμπορικών επικοινωνιών στις οποίες θα εκτίθενται οι τηλεθεατές.

Η Επιτροπή, ανταποκρινόμενη στις ανησυχίες αυτές, τόνισε ότι, λόγω του ευρέος φάσματος των υπηρεσιών που διατίθενται στον τομέα των οπτικοακουστικών μέσων, μερικές από τις οποίες δεν περιέχουν καθόλου διαφημίσεις, και του ισχυρού ανταγωνισμού που επικρατεί στην αγορά των οπτικοακουστικών μέσων, η αγορά θα αυτορρυθμίσει τον όγκο των διαφημίσεων στις τηλεοπτικές υπηρεσίες.

- ii. Όσον αφορά τις διατάξεις σχετικά με τη **χορηγία** (άρθρο 10) και την **τοποθέτηση προϊόντων** (άρθρο 11), πολλές αντιπροσωπίες διαφωνούν με την πρόταση της Επιτροπής να επιτραπούν «ειδικές διαφημιστικές αναφορές» σε μηνύματα χορηγίας και τοποθετήσεις προϊόντων και «υπερβολική προβολή» σε τοποθετήσεις προϊόντων. Οι εν λόγω αντιπροσωπίες υποστήριξαν ότι οι προτεινόμενες αλλαγές αφενός καθιστούν δυσδιάκριτα τα όρια μεταξύ αυτών των τύπων εμπορικών επικοινωνιών και των τηλεοπτικών διαφημίσεων και αφετέρου θα μπορούσαν να έχουν αρνητικό αντίκτυπο στην ευθύνη και τη συντακτική ανεξαρτησία του παρόχου υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων. Ορισμένες αντιπροσωπίες διαφώνησαν με τη μεταβολή της προσέγγισης όσον αφορά την τοποθέτηση προϊόντων, ώστε αυτή να μετατραπεί από απαγορευτική σε αποδεκτή.

Η Επιτροπή ανέφερε ότι η ευέλικτη προσέγγισή της όσον αφορά τη χορηγία και την τοποθέτηση προϊόντων δικαιολογείται από την ανάγκη ανταπόκρισης στη σημερινή πραγματικότητα και ενθάρρυνσης της εφαρμογής των εν λόγω μορφών εμπορικών επικοινωνιών κατά τρόπο ώστε να αξιοποιηθεί πλήρως το δυναμικό τους.

iii. Πολλές αντιπροσωπίες ζήτησαν να επεκταθεί το πεδίο εφαρμογής των **ποιοτικών** προτύπων¹³ (άρθρο 9), ώστε να αφορά επίσης τις υπηρεσίες VSP. Ορισμένες αντιπροσωπίες ζήτησαν πλέον ισότιμους όρους ανταγωνισμού μεταξύ γραμμικών και κατά παραγγελία υπηρεσιών όσον αφορά τη διαφήμιση οινοπνευματωδών ποτών. Προτείνουν εν προκειμένω να επεκταθούν οι αυτοτελείς, αυστηρότεροι κανόνες που ισχύουν προς το παρόν για την τηλεόραση (άρθρο 22) και στις υπηρεσίες κατά παραγγελία. Η Επιτροπή τόνισε ότι η πρότασή της ενισχύει την προστασία των ανηλίκων από ακατάλληλες εμπορικές ανακοινώσεις για αλκοόλ και τρόφιμα και ποτά HFSS¹⁴, ενθαρρύνοντας την ανάπτυξη εθνικών κωδίκων δεοντολογίας καθώς και, ενδεχομένως, κωδίκων δεοντολογίας της ΕΕ.

γ) Προστασία των ανηλίκων (άρθρο 12)

Οι αντιπροσωπίες εξέφρασαν κατ' αρχήν την ικανοποίησή τους όσον αφορά την πρόταση της Επιτροπής για πλήρη εναρμόνιση των κανόνων που αποσκοπούν στην προστασία των ανηλίκων στις γραμμικές και τις κατά παραγγελία υπηρεσίες, αλλά ορισμένες αντιπροσωπίες ζήτησαν να καλύπτουν οι κανόνες αυτοί και τις πλατφόρμες ανταλλαγής βίντεο. Επιπλέον, πολλές αντιπροσωπίες έκριναν ότι είναι σημαντικό να υπογραμμισθεί ο ρόλος της παιδείας για τα μέσα στον τομέα της προστασίας των ανηλίκων.

3. Βελτίωση της λειτουργίας της αρχής της χώρας προέλευσης και διεθνής δικαιοδοσία

Η αρχή της χώρας προέλευσης αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο της οδηγίας AVMS και σημαίνει ότι κάθε πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων υπόκειται σε ένα μόνο σύνολο κανόνων, που είναι οι κανόνες του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος. Κατά συνέπεια, ο πάροχος μπορεί να παρέχει ελεύθερα υπηρεσίες εντός της ΕΕ επειδή τα άλλα κράτη μέλη υποχρεούνται να εξασφαλίζουν την ελευθερία λήψεως και δεν μπορούν να περιορίζουν την αναμετάδοση υπηρεσιών στο έδαφός τους, εκτός ειδικών περιπτώσεων. Η Επιτροπή προτείνει να διατηρηθεί η αρχή της χώρας προέλευσης, αλλά να εφαρμόζεται επίσης στις πλατφόρμες ανταλλαγής βίντεο (αν και με ειδικό μηχανισμό καθορισμού της διεθνούς δικαιοδοσίας), και να ενισχυθεί κυρίως με τη διευκόλυνση του καθορισμού του κράτους μέλους δικαιοδοσίας και τη βελτίωση των μηχανισμών συνεργασίας. Τα κράτη μέλη υποστήριξαν εν γένει την αρχή της χώρας προέλευσης, μολονότι ορισμένα κράτη μέλη ήταν μάλλον επιφυλακτικά.

¹³ Οι ποιοτικοί κανόνες προβλέπουν, λ.χ., ότι οι εμπορικές επικοινωνίες πρέπει να είναι αναγνωρίσιμες, δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιούν τεχνικές που απευθύνονται στο υποσυνείδητο, πρέπει να σέβονται την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, δεν πρέπει να περιλαμβάνουν τσιγάρα και φάρμακα και πρέπει να προστατεύουν τους ανηλίκους όσον αφορά το αλκοόλ και τα τρόφιμα HFSS.

¹⁴ Με υψηλή περιεκτικότητα σε λίπος, αλάτι και ζάχαρη.

α) Αυστηρότερα μέτρα και διαδικασία ελέγχου της καταστρατήγησης (άρθρο 4)

Αρκετές αντιπροσωπίες επισήμαναν τις αδυναμίες της αρχής της χώρας προέλευσης, ιδιαίτερα όταν ένα κράτος μέλος έχει αποφασίσει να εφαρμόσει **αυστηρότερα μέτρα** από εκείνα που ορίζονται στην οδηγία –η οποία βασίζεται στην ελάχιστη εναρμόνιση– και στην περίπτωση που ένας πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων αποφασίζει να εγκατασταθεί σε άλλο κράτος μέλος με λιγότερο επαχθείς κανονιστικές ρυθμίσεις, αλλά εξακολουθεί να στοχεύει με τον προγραμματισμό του το κοινό του πρώτου κράτους μέλους. Εν προκειμένω, κάποια κράτη μέλη επισήμαναν ότι είναι δύσκολο να υποχρεωθούν οι εν λόγω πάροχοι να σεβαστούν αυστηρότερους κανόνες που εφαρμόζουν, για παράδειγμα, στον τομέα της προστασίας των ανηλίκων ή στις εμπορικές ανακοινώσεις. Ως πιθανή λύση, ορισμένες από αυτές τις αντιπροσωπίες πρότειναν να υιοθετηθεί η «παρέκκλιση» από την αρχή της χώρας προέλευσης την οποία προτείνει η Επιτροπή για την προώθηση των ευρωπαϊκών έργων (βλ. σημείο 2 στοιχείο α) παραπάνω).

Η οδηγία προβλέπει μια διαδικασία που επιτρέπει σε ένα κράτος μέλος να ενεργήσει σε συνθήκες όπου ένας ραδιοτηλεοπτικός φορέας εγκαθίσταται σε άλλο κράτος μέλος απλώς και μόνο για να αποφύγει τους αυστηρότερους κανόνες του πρώτου κράτους μέλους. Ωστόσο, ορισμένες αντιπροσωπίες υπογράμμισαν ότι η εν λόγω διαδικασία, **η διαδικασία ελέγχου της καταστρατήγησης**, δεν είναι αποτελεσματική επί του παρόντος λόγω της πολυπλοκότητάς της και ότι η πρόταση της Επιτροπής δεν καθιστά ευκολότερη την εφαρμογή της. Η Επιτροπή ανέφερε ότι η διαδικασία ελέγχου της καταστρατήγησης περιορίζει την ελευθερία εγκατάστασης, γεγονός που δικαιολογεί την αυστηρή και περιοριστική εφαρμογή της διαδικασίας αυτής. Ταυτόχρονα, η Επιτροπή παραδέχτηκε ότι η διαδικασία δεν έχει χρησιμοποιηθεί μέχρι τώρα. Επειδή η διαδικασία ελέγχου της καταστρατήγησης μπορεί να εφαρμοστεί μόνο στις τηλεοπτικές μεταδόσεις, ορισμένες αντιπροσωπίες ζήτησαν την επέκτασή της στις κατά παραγγελία υπηρεσίες.

β) Διαδικασία παρέκκλισης (άρθρο 3)

Οι αντιπροσωπίες υποστήριξαν εν γένει την απλούστευση της διαδικασίας που επιτρέπει στα κράτη μέλη να παρεκκλίνουν προσωρινά από την ελευθερία λήψεως ή να περιορίσουν την αναμετάδοση υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων σε ορισμένες συγκεκριμένες περιστάσεις. Εξέφρασαν ιδιαίτερη ικανοποίηση για τη δημιουργία ενιαίας διαδικασίας παρέκκλισης τόσο για τις γραμμικές υπηρεσίες όσο και για τις υπηρεσίες κατά παραγγελία, τα νέα πεδία όπου επιτρέπεται παρέκκλιση είναι δυνατή η χρήση διαδικασίας κατεπείγοντος ανεξάρτητα από το είδος της υπηρεσίας.

Ορισμένες αντιπροσωπίες, ωστόσο, επισήμαναν τη διαφορά μεταξύ των όρων που θα πρέπει να πληρούνται για τις γραμμικές και τις κατά παραγγελία υπηρεσίες. Στην περίπτωση των τηλεοπτικών μεταδόσεων και σε αντίθεση με τις υπηρεσίες κατά παραγγελία, η παράβαση δεν θα πρέπει να συμβεί μία μόνο φορά (πρέπει να είναι επανειλημμένη). Η Επιτροπή εξήγησε ότι ο λόγος για τη διατήρηση της εν λόγω διαφοράς είναι το γεγονός ότι είναι πιο δύσκολο στο διαδικτυακό περιβάλλον να αποδειχθεί τότε υφίσταται παράβαση.

Ορισμένες αντιπροσωπίες δεν συμφώνησαν με την παράταση των προθεσμιών για τη λήψη απόφασης από την Επιτροπή. Η Επιτροπή απέδωσε τις μεγαλύτερες προθεσμίες στην ανάγκη να αντιμετωπιστεί η πολυπλοκότητα που συνδέεται με τις αποφάσεις που περιορίζουν την ελευθερία παροχής υπηρεσιών στο πλαίσιο εσωτερικών υποχρεωτικών προθεσμιών της Επιτροπής.

γ) Κριτήρια διεθνούς δικαιοδοσίας (άρθρο 2 παράγραφος 3)

Κάποιες αντιπροσωπίες έκριναν ότι η προτεινόμενη αλλαγή στον τρόπο καθορισμού του κράτους μέλους στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται της πάροχος υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων είναι απλώς τυπική. Ορισμένα εξ αυτών έκριναν ότι θα έπρεπε να είχαν διερευνηθεί εναλλακτικά κριτήρια για την αντιμετώπιση ζητημάτων της η στόχευση της μετάδοσης.

Αρκετές αντιπροσωπίες εναντιώθηκαν στην προτεινόμενη αλλαγή του κριτηρίου που συνδέεται με το προσωπικό από «σημαντικό τμήμα» σε «πλειονότητα». Είτε θεώρησαν ότι ένα τέτοιο κριτήριο δεν είναι σταθερό, δεδομένου ότι τα επίπεδα προσωπικού τείνουν να κυμαίνονται, είτε ζήτησαν περισσότερες διευκρινίσεις αναφορικά με το είδος των εργαζομένων που θα καταμετρώνται στην πλειονότητα του προσωπικού. Η Επιτροπή εξήγησε ότι πρόθεσή της ήταν να απλουστεύσει αυτό το μάλλον σύνθετο κριτήριο και δήλωσε ότι είναι ανοικτή στην περαιτέρω συζήτηση επ' αυτού με τα κράτη μέλη.

δ) Κοινοί κατάλογοι υπηρεσιών (άρθρο 2 παράγραφος 5α και άρθρο 28β παράγραφος 2)

Προκειμένου να διασφαλιστεί η διαφάνεια και, ως εκ τούτου, να διευκολυνθεί η εφαρμογή της οδηγίας AVMS, η Επιτροπή προτείνει τη θέσπιση κοινών καταλόγων (βάσεων δεδομένων) υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (τηλεόρασης και κατά παραγγελία) και υπηρεσιών πλατφόρμας ανταλλαγής βίντεο. Ο κατάλογος θα υποδεικνύει ένα κράτος μέλος στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται κάθε υπηρεσία, καθώς και τα κριτήρια βάσει των οποίων θεμελιώθηκε αυτή η διεθνής δικαιοδοσία. Οι αντιπροσωπίες εν γένει εξέφρασαν ικανοποίηση για τον κατάλογο αυτόν, όμως κάποιες από αυτές εξέφρασαν προβληματισμό για τη διοικητική επιβάρυνση και το χρηματικό κόστος που μπορεί να συνεπάγεται η κατάρτιση και η επικαιροποίηση των καταλόγων.

ε) Διεθνής δικαιοδοσία για πλατφόρμες ανταλλαγής βίντεο (άρθρο 28β παράγραφος 1)

Η Επιτροπή προτείνει την εφαρμογή του κανόνα της χώρας προέλευσης και για τις πλατφόρμες ανταλλαγής βίντεο. Εφόσον ορισμένες από αυτές τις πλατφόρμες είναι εγκατεστημένες εκτός ΕΕ, διατηρούν ωστόσο στις περισσότερες περιπτώσεις ένα σημείο σύνδεσης (π.χ. θυγατρική ή μητρική εταιρεία) με την ΕΕ, η Επιτροπή πρότεινε να θεωρηθεί το εν λόγω σημείο σύνδεσης ως εκ των πραγμάτων τόπος εγκατάστασης για τους σκοπούς της οδηγίας AVMS. Ορισμένες αντιπροσωπίες διερωτήθηκαν σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της χώρας προέλευσης στην περίπτωση των πλατφορμών, ενώ κάποιες άλλες υπογράμμισαν την πιθανότητα εμφάνισης φαινομένων «άγρας αρμόδιου δικαστηρίου» συνεπεία της προτεινόμενης προσέγγισης. Ορισμένες αντιπροσωπίες πρότειναν να καλύπτονται επίσης υπηρεσίες που παρέχονται από πλατφόρμες ανταλλαγής βίντεο που είναι εγκατεστημένες εκτός της ΕΕ. Σε γενικές γραμμές, διαπιστώθηκε επιθυμία για περισσότερες διευκρινίσεις σχετικά με τη λειτουργία του καθορισμού της διεθνούς δικαιοδοσίας στην πράξη. Η Επιτροπή εξήγησε ότι επέλεξε την εφαρμογή της αρχής της χώρας προέλευσης στις πλατφόρμες ανταλλαγής βίντεο, ώστε να διασφαλίζεται ότι ο πάροχος της πλατφόρμας καλύπτεται από τους κανόνες ενός κράτους μέλους της ΕΕ και, ταυτόχρονα, να αποφεύγεται η διπλή δικαιοδοσία.

4. Εποπτικοί μηχανισμοί και μηχανισμοί παρακολούθησης

α) Συρρύθμιση και αυτορρύθμιση και κώδικες δεοντολογίας της ΕΕ (κυρίως άρθρο 4 παράγραφος 7)

Αν και η δυνατότητα χρήσης **συρρύθμισης και αυτορρύθμισης** προβλέπεται ήδη στην οδηγία AVMS του 2010, η Επιτροπή ενθαρρύνει ευρύτερη χρήση αυτού του είδους ρύθμισης σε διαφορετικούς τομείς που καλύπτονται από την οδηγία, ιδιαίτερα αναφορικά με τους περιγραφικούς δείκτες για επιβλαβές περιεχόμενο (άρθρο 6α), την προστασία των ανηλίκων και την καταπολέμηση της ρητορικής του μίσους στις πλατφόρμες ανταλλαγής βίντεο (άρθρο 28α) και τις εμπορικές ανακοινώσεις ώστε να μειωθεί η έκθεση των ανηλίκων σε διαφημίσεις τροφίμων και ποτών HFSS, καθώς και σε διαφημίσεις αλκοόλ (άρθρο 9 παράγραφοι 2 και 3). Αυτού του είδους οι κανονιστικές ρυθμίσεις εφαρμόζονται μέσω κωδίκων δεοντολογίας που συμφωνούνται οικειοθελώς μεταξύ του κλάδου, των ΜΚΟ και άλλων ενδιαφερομένων φορέων και στο πλαίσιο που ορίζει ο εθνικός νομοθέτης στην περίπτωση της συρρύθμισης.

Τέθηκαν πολλά ερωτήματα σχετικά με τα μέτρα αυτά, δεδομένου ότι οι εθνικές πρακτικές αναφορικά με την εφαρμογή της οδηγίας AVMS διαφέρουν μεταξύ των κρατών μελών. Πολλά κράτη μέλη θεώρησαν ασαφή τη διατύπωση αναφορικά με το εάν η χρήση συρρύθμισης/αυτορρύθμισης είναι υποχρεωτική ή όχι. Η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι αυτού του είδους οι ρυθμίσεις δεν είναι υποχρεωτικές και θα πρέπει να θεωρούνται συμπληρωματικές σε σχέση με τα νομοθετικά μέτρα. Τέθηκε επίσης το ερώτημα πώς ένα κράτος μέλος μπορεί να επιτύχει να τηρούνται οι συμφωνηθέντες σε εθνικό επίπεδο κώδικες δεοντολογίας από παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη, αλλά στοχεύουν την επικράτειά τους. Επιπρόσθετα, αρκετές αντιπροσωπίες πρότειναν τη σύμπτυξη όλων των διατάξεων που αφορούν τη συρρύθμιση/αυτορρύθμιση σε ένα άρθρο, ώστε να αποφευχθεί η επανάληψη και να υπάρξει μεγαλύτερη σαφήνεια.

Οι κώδικες δεοντολογίας της ΕΕ είναι ένα μέσο αυτορρύθμισης που χρησιμοποιείται ήδη σε επίπεδο ΕΕ, αλλά πλέον εισάγεται και στην οδηγία AVMS. Πολλές αντιπροσωπίες ζήτησαν περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα προετοιμαστούν και θα λειτουργήσουν τέτοιοι κώδικες της ΕΕ, καθώς και με τον τρόπο διασφάλισης και επιβολής της συμμόρφωσης με τους εν λόγω κώδικες. Επιπλέον, δεδομένων αυτών των αβεβαιοτήτων, οι αντιπροσωπίες εν γένει ήταν μάλλον επιφυλακτικές στην ιδέα κωδίκων της ΕΕ, ενώ σε ορισμένες περιπτώσεις ήταν αντίθετες. Η Επιτροπή εξήγησε ότι οι κώδικες της ΕΕ είναι αυτορρυθμιζόμενοι και, ως εκ τούτου, σε αντίθεση με τα εθνικά νομοθετικά ή αυτορρυθμιστικά μέτρα, δεν είναι υποχρεωτικοί. Επομένως, θα πρέπει να αντιμετωπίζονται ως έκτακτα μέτρα και, σε κάθε περίπτωση, συμπληρωματικά προς τους εθνικούς κώδικες.

β) Ανεξαρτησία των εθνικών ρυθμιστικών αρχών (άρθρο 30)

Τα κράτη μέλη εν γένει εξέφρασαν την ικανοποίησή της για την ιδέα ενίσχυσης της ανεξαρτησίας των εθνικών ρυθμιστικών αρχών. Ωστόσο, της αντιπροσωπίες θεώρησαν της απαιτήσεις υπερβολικά λεπτομερείς και θα προτιμούσαν αντιθέτως να ορίζονται μόνο βασικές αρχές στο κείμενο. Η Επιτροπή υπερασπίστηκε την πρότασή της εξηγώντας ότι είναι απαραίτητο να μεριμνούν οι ανεξάρτητες ρυθμιστικές αρχές για τη δέουσα εφαρμογή της οδηγίας και ότι, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι της οι ρυθμιστικές αρχές της ΕΕ θα είναι ανεξάρτητες, είναι απαραίτητο να οριστούν λεπτομερείς απαιτήσεις ανεξαρτησίας.

γ) **ERGA (κυρίως άρθρο 30α)**

Η Επιτροπή προτείνει να επισημοποιηθεί η ευρωπαϊκή ομάδα εθνικών ρυθμιστικών αρχών για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων (ERGA), η οποία επί του παρόντος λειτουργεί ως ομάδα εμπειρογνομόνων της Επιτροπής¹⁵. Εφόσον η οδηγία AVMS βασίζεται στην ελάχιστη εναρμόνιση (με την εξαίρεση της προτεινόμενης ρύθμισης των πλατφορμών ανταλλαγής βίντεο) και με δεδομένη την αυξημένη εστίαση σε συρρύθμιση/αυτορρύθμιση, η Επιτροπή αναζητεί υψηλότερο βαθμό εναρμόνισης στην εφαρμογή της οδηγίας σε όλη την ΕΕ.

Κάποια κράτη μέλη υποστήριζαν την πρόταση της Επιτροπής, αλλά πολλά κράτη μέλη τήρησαν μάλλον επιφυλακτική στάση προς την ERGA και ορισμένα εναντιώθηκαν σε αυτήν. Κύρια αιτία του προβληματισμού τους ήταν η αλληλοεπικάλυψη καθηκόντων και αρμοδιοτήτων της ERGA και της επιτροπής επαφών (άρθρο 29), η οποία απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών και επικουρεί την Επιτροπή στην εφαρμογή της οδηγίας. Σε αυτό το πλαίσιο, πολλές αντιπροσωπίες ζήτησαν να γίνει σαφής διάκριση μεταξύ της επιτροπής επαφών και της ERGA, με τον ρόλο της ERGA να περιορίζεται στην παροχή τεχνικών συμβουλών και τη λειτουργία της ως πλατφόρμας για την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών. Αρκετές αντιπροσωπίες παρατήρησαν ότι υπάρχει υπερβολικά μεγάλος αριθμός αναφορών στην ERGA σε ολόκληρο το κείμενο και πρότειναν αυτές να μειωθούν και/ή να αποκατασταθεί η ισορροπία προς όφελος της επιτροπής επαφών.

5. Άλλα θέματα

Σε γενικές γραμμές, οι αντιπροσωπίες ζήτησαν διευκρινίσεις πολλών όρων και εννοιών που χρησιμοποιούνται στην πρόταση της Επιτροπής, όπως οι εξής: «μεγάλος όγκος» περιεχομένου που αποθηκεύεται σε πλατφόρμες ανταλλαγής βίντεο (άρθρο 1 στοιχείο αα) σημείο (i)), «συντακτικές αποφάσεις» (άρθρο 2 παράγραφος 3 στοιχείο β)), «δημόσια ασφάλεια» (άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο β)), «δικαιώματα της υπεράσπισης» (π.χ. άρθρο 3 παράγραφος 3 στοιχείο ε)), πάροχοι με «χαμηλό κύκλο εργασιών» και «μικρό αριθμό τηλεθεατών» (άρθρο 13 παράγραφος 5), «μητρική εταιρεία» και «θυγατρική» (άρθρο 28β), κ.λπ.

¹⁵ Απόφαση της Επιτροπής, της 3ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τη σύσταση της ERGA.

Επιπλέον των βασικών ζητημάτων που περιγράφονται στα σημεία 1 έως 4, οι αντιπροσωπίες έθιξαν επίσης τα ακόλουθα ζητήματα:

- **Απαιτήσεις προσβασιμότητας (άρθρο 7)**

Η Επιτροπή είχε προτείνει την αφαίρεση των απαιτήσεων προσβασιμότητας από την οδηγία AVMS λόγω της πρότασής της να ρυθμιστεί η προσβασιμότητα στο πλαίσιο της οριζόντιας ευρωπαϊκής πράξης για την προσβασιμότητα¹⁶. Η μεγάλη πλειοψηφία των αντιπροσωπίων, ωστόσο, θέλησε να διατηρηθούν οι απαιτήσεις προσβασιμότητας για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων στην οδηγία AVMS. Ταυτόχρονα, ορισμένες από αυτές τις αντιπροσωπίες τάχθηκαν υπέρ πιο φιλόδοξων απαιτήσεων από αυτές που προβλέπονται στο ισχύον κείμενο, με την υποστήριξη της Επιτροπής.

- **Προγράμματα που παρακολουθούνται σε μεγάλο βαθμό από παιδιά (άρθρα 9 και 11)**

Πολλές αντιπροσωπίες εξέφρασαν προβληματισμό αναφορικά με την αλλαγή από «παιδικά προγράμματα» σε «προγράμματα που παρακολουθούνται σε μεγάλο βαθμό από παιδιά»: θεώρησαν ότι ο νέος όρος είναι ασαφής και ανακριβής, γεγονός που μπορεί να δυσχεράνει την εφαρμογή του. Η Επιτροπή εξήγησε ότι στόχος της αλλαγής αυτής ήταν να επεκταθεί η υφιστάμενη προστασία των ανηλίκων πέραν των προγραμμάτων που απευθύνονται ειδικά σε παιδιά, δεδομένων των μεταβαλλόμενων συνηθειών τηλεθέασής τους.

- **Υποκίνηση βίας και μίσους (κυρίως άρθρα 6 και 28α)**

Κάποιες αντιπροσωπίες επισήμαναν την ανακολουθία μεταξύ διαφορετικών τμημάτων του κειμένου που αναφέρονται στους λόγους βάσει των οποίων το περιεχόμενο θεωρείται ότι υποκινεί σε βία ή μίσος. Ορισμένες αντιπροσωπίες εξέφρασαν την ευχή να προστεθούν στους λόγους η εξύμνηση της τρομοκρατίας και η παραβίαση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, ενώ ορισμένες άλλες αντιπροσωπίες θα προτιμούσαν να μην προσδιορίσουν κανέναν λόγο. Η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι σε ολόκληρο το κείμενο θα πρέπει να χρησιμοποιείται η ίδια διατύπωση, ευθυγραμμισμένη στον κατάλληλο βαθμό με τους ορισμούς που παρατίθενται στην απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου του 2008¹⁷.

¹⁶ έγρ. 14799/15

¹⁷ Απόφαση-πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (ΕΕ L 328 της 6.12.2008, σ. 55).

- **Περιγραφικοί δείκτες περιεχομένου (άρθρο 6α)**

Η παρούσα πρόταση συμπληρώνει διατάξεις περί προστασίας των ανηλίκων με μια νέα υποχρέωση παροχής επαρκών πληροφοριών στους τηλεθεατές σχετικά με τον επιβλαβή χαρακτήρα του περιεχομένου με τη χρήση «συστήματος περιγραφικών δεικτών» (π.χ. εικονογράμματα). Πολλές αντιπροσωπίες ζήτησαν να διευκρινιστεί καλύτερα ο όρος αυτός. Ορισμένες αντιπροσωπίες αντιτάχθηκαν στη χρήση περιγραφικών δεικτών δεδομένου ότι οι εθνικές πρακτικές διαφέρουν στον τομέα αυτόν και τα εικονογράμματα δεν χρησιμοποιούνται σε όλα τα κράτη μέλη. Ορισμένες άλλες αντιπροσωπίες εξέφρασαν αμφιβολίες σχετικά με τη χρήση κωδίκων δεοντολογίας της ΕΕ, με μία εξ αυτών να αντιτίθεται στην εναρμόνιση σε επίπεδο ΕΕ. Η Επιτροπή επισήμανε ότι με έναν κώδικα της ΕΕ θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν οι ανησυχίες ορισμένων αντιπροσωπιών ότι υπηρεσίες που στοχεύουν την επικράτειά τους, αλλά είναι εγκατεστημένες εκτός αυτής, δεν χρησιμοποιούν τον ίδιο τρόπο περιγραφής περιεχομένου, γεγονός που έχει αρνητικό αντίκτυπο στους θεατές τους.
